

1892-04-22

SENDER

Christine Mackie

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Christine Mackie, f. Warberg, boede som ugift og gravid i skjul hos ægteparret Rasmussen i Århus januar og februar 1892. Hun fødte i slutningen af marts på en fødselsstiftelse i København. Barnet blev adopteret af hendes faster og dennes mand, ægteparret Amstrup. Selvanden betyder i selskab med eller sammen med.

Breve fra Sverige: Leonard Holst, barnets far, var svensker.

Blomsterstativerne: Christine Mackie og Leonard Holst fik to blomsteranretninger på deres "bryllupsdag", selvom brylluppet i sidste øjeblik blev aflyst.

Gabelsbergers stenografi er opkaldt efter Franz Xavier Gabelsberger, som ca. 1817 udviklede systemet. Der er tale om en form for stenografi, der tidligere var almindelig i Tyskland og Østrig. Metoden blev først fuldt ud beskrevet i lærebogen fra 1834

Anleitung zur deutschen
Redezeichenkunst oder Stenographie.
(Lex.dk)

Mentioned people:

Ellen Agnete Amstrup

Georg Brandes

- Frost

- Hansen, Fru

Leonard Holst

Alhed Larsen

Eli Laub

Frederik Laub

- Neergaard

Jenny Rasmussen, Aarhus

Albrecht Warberg

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB2711

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Gave til Østfyns Museer fra en
efterkommer af Astrid Warberg

TRANSCRIPTION

22 April - 92

Kæreste Mor!

Tak for Brevene, [et overstreget bogstav] hermed returneres de svenske, det er rigtignok nogle rare Breve. Det er vel også det rigtigste i alle Måder, at jeg kommer hjem nu; jeg rejser først til Århus Fredag d. 29de, jeg fik næmlig i Søndag Brev fra Fru Rasmussen, hvori hun uden videre Snak meddeler mig, at nu har de fået en anden Dame, som venter sin Nedkomst, men jeg skal ikke blive bange, jeg skal ikke blive "seneret", da Lejligheden jo er "Uafhændig"; men i mine Øjne har den Uafhændighed nu ikke stort at sige, da de kun har det ene Værelse foruden Værksted og Sovekammer, jeg kan dog ikke risikere at være der så længe, jeg kan selvfølgelig ikke undgå at træffe den anden, så det Arrangement ynder jeg ikke rigtig. Jeg skrev i Dag til hende, at jeg ikke vilde bo der selvanden hos dem, men det gjorde intet, så hun skulde ikke tro, jeg var [et overstreget bogstav] vred over at hun havde taget en anden, jeg kunde jo nok forstå, at det var Synd ikke at tage imod hende. "Naturligvis," skrev jeg "vil jeg gjerne have Godtgørelse for den Tid, De har haft hende, jeg bryder mig jo ikke om at betale Ophold for et Menneske, jeg aldrig har set! De må ikke blive vred over, at jeg nævner dette, det er naturligvis ikke, fordi jeg tror, De ikke af Dem selv vilde gøre det (!) men o.s.v." Det er da ikke mer end rimeligt at forlange det, mener jeg, er det Logis ikke længer mit, skal jeg vel heller ikke betale det, de har mintro også tjent nok på mig. Det var en hård Prøvelse for mig, kan du tro, at sidde tøjret på Valgdagen, nu er jeg ivrig beskæftiget med at læse Referaterne i Politiken; det var brilliant, at Brandes holdt sig trods de moderates Spådomme om Død og Undergang. Bare det dog er i Orden alt det med Stiftelsen, Frk. Frost satte Skræk i mig i Mandags, hun sagde, jeg måtte da endelig få rigtig Besked hos Neergård; men jeg kan jo ikke selv gå ind på Kontoret sådan midt på Dagen; Fru Hansen har lovet at spørge, når hun næste Gang kom derind. Jeg har ikke anet, at der muligvis endnu kunde mangle noget, jeg har jo ikke haft noget med det at gøre og trode, at det var i Orden den Nat, jeg kom ind, da havde jeg jo et Papir med der ind, og jeg trode, at dermed var Sagen klar.

Jeg har det stadig godt og får flere og flere Kræfter; jeg går en god Tur hver Aften, det hjælper naturligvis, og så drikker jeg et Glas Portvin til min Frokost. Jeg tror ikke, der skal være noget aparte ved mit Udseende, jeg kan jo i hvert Fald sagtens se raskere ud, end da jeg rejste i Julen. Jeg skal ud på Plejestiftelsen i Aften, lille Ellen trives godt og er så yndig. Leonard havde ikke alligevel været der i Tirsdags, som han havde skrevet til Alhed,

den ene af Blomsterdekorationerne fra Århus står derude og venter på ham, han vilde gerne have det med sig. Jeg har fået Gabelsbergers Stenografi og kiler på Bogstaverne. Jeg har læst "Raskolnikov" og er begyndt på Hjortens Flugt. Forandring fryder. Mon det ikke er Influenza, Far har haft? det er da godt, han er over det værste nu. Mange kærlige Hilsner til jer alle!

Din Basse

[Nederst på s. 4 er med blyant skrevet:]

22-4-92 (Til Bedste)

[Øverst s. 1; på hovedet, er skrevet:]

Jeg har haft et langt, rart Brev fra Hr. Laub og et fra Eli.

22 April - 92

J kan højst se langt, naar hvo fra Hr.
Kant og et fra Hr.

Kærest Mor!

Tak for brevene, hermed ~~ret~~ returneres de
søvnstke, det er rigtig nok nogle rare Breve.
det er vel også det rigtigt i alle Måder,
at j kommer hjem til, j rejser først
til Arhus Fredag d. 29de, j fik nemlig i
Lørdag Brev fra Fru Kasuüsken, hvori
hün uden videre Suk meddelede mig,
at mii kan de fæd en anden Dame,
som vecker sin Medkond, men j skal
ikke blive bang, j skal ikke blive senere,
da Lejligheden j er "Hafvendig"; men i
mine Øjne kan den Hafvendighed mii ikke

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

skort at sig, da de kien kan det evnth-
relse fritiden Bertholdes og Lovchaumer, j
kan dog ikke riakere at vare den sa
leue, j kan selvsagt ikke menige at
hoffe den anden, sa det Anværgemens
spaan j ikke sig. J skrev i dlag til hende,
at j ikke vilde bo den selvanden hos
den, men det gjorde iend, sa hien skulde
ikke ho j var færd over at hien havde
haft en anden, j kienne jo nok frata,
at det var Lynd ikke at byg iind ten.
Natiokypin, skrev j, vil j gerne have Jost.
gørde for den, de kan haft hende, j
byder mig jo ikke om at betale ff det
for et Meueske, j aldr kan sed, de ma
ikke blive over over, at j mener dette,
det er uaktuelig ikke for, j tror, de ikke
af den selv vilde gøre det, j men "o.o."
det er da ikke men evn niudejg ad for-
laug det, mener j, er det dog ikke
laug, mit, skal j vel heller ikke betale
det, de kan minnto opi spid nok på mig.

det var en kænd Propose for mig,
kan de fro, at siede lejre på Paly?
dog, mig er j, iøj beskafte med
at lave Reforatorie i Politiken, det var
brilland, at braude hoid vj mod de
moderates Spædome om dlag og He-
deyung - bare det dog er i Dden
det det med Skiffelene, det frosd salt
Skret i mig i Mawlag, hien sagde, j
måtte de endel på sig, Berthold hos
Mergard, mig j, kan jo ikke selv gå
ind på Boudens sidaan midt på
Dag, Fri Hansen kan lovedt af spjng,
når hien med. Lang houe denud.
J kan ikke andet, at den uuelig
endru kienne maugt meget,
j kan jo ikke haft meget med det
ad gøre og Brode, at det var i Dden
den Stå, j houe iud, da havde j jo
et Papir med den iud, og j Brode, ad
dermed var Lang klar.
J kan det stadig god og får flere

og flere Kræfter; J går en god Tur
hver Aften, det hjælper naturligt, og
så drikker jeg et Glas Portvin til min
Brokord. J tror ikke, der skal være
noget apart ved mit Udsende, J
kan jo i hvert Fald sættes se raskere
ud, end da J repte i Julew. J skal
saa på Rejstiftelsen i Aften, lille
Elen bliver god og er så yndig. Leonard
havde ikke alligevel været der i Tirs-
dag, som han havde skrevet til
Albet, det er ene af Blomsterkæverne
fra Arhus står derude og venter på
ham, han vilde gerne have det
med sig. J har fået Jabelbergers Skov-
grafi og kiler på Bogskaverne. J har læst
"Kasholnikov" og er begyndt på Hjortens
Blug. Forandring rejser. Mon det ikke er
Influenza, han har haft, det er da godt, han
er over det været nu. Mange hellige
Kilner til jer alle!

Din hams.

22-4-92 (til Bedste)